Caron de greco in latinum tranſlatus.

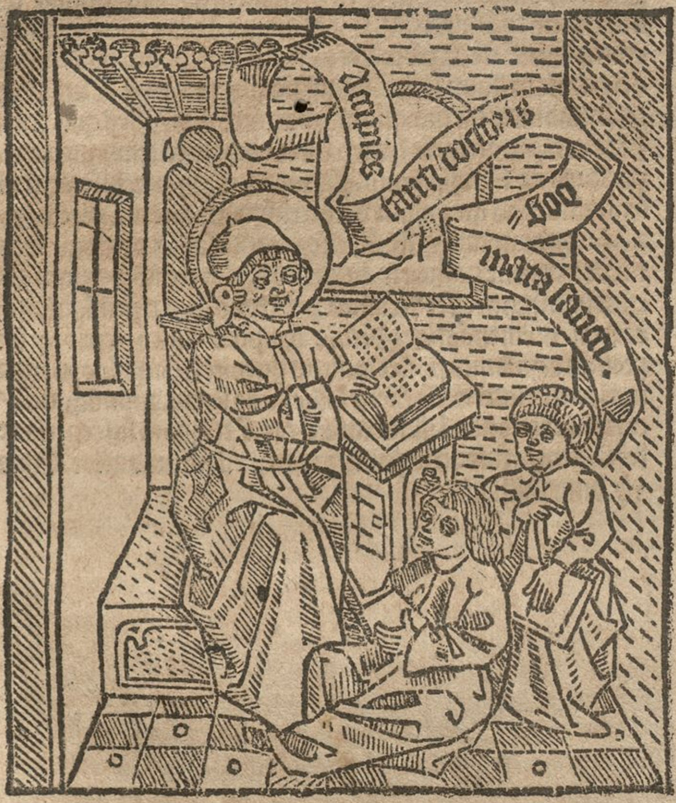

Paulus Niauis artium magiſter Venerabili viro a pi/
cio colo Juris pontificij interpreti ſecretarioqꝫ incliti ducis
Johannis de ſagana domino ſuo colendiſſimo

Sigiſmundus bruffer optimaꝝ artiuꝫ ſtudioſus adoleſcēs
Cum ſepe mecum ageret vir preſtantiſſime atqꝫ optime do
minatōem tuā inuiſerim. Schleſieqꝫ ad oras me aliquando
conferrem Effecit ꝓfecto vt id facturum ſpondebam Tum
ob eximiam illius in me. ſingularemqꝫ amorem. Tum prop
ter humanitatem tuā qua me cōplexus es. Sed quo tem/
pore iter ipm arripere cenſebam et dies interuenerunt occu/
patiores. et Niuoſa yems. glacialiſqꝫ viam precluſerat at cū
ſenſerim. et ad me ꝑmulti detulerint dignitatē tuā dicēdi ge/
neris. humanitatiſqꝫ ſtudij eſſe amantiſſimuꝫ dyalogū lucia
ni cui a carone nomen inditum ad te mittere nō pertinui qui
cum plurimum eſſet viciatus ꝓ viribus ipm emendaui. atqꝫ
correxi. vt emendatior ꝑpetuis temporibus correctiorqꝫ im
preſſus ad manus poſſet multoꝝ ꝑuenire. Siquādo magna
rum rerum intermiſſa fuerit ſollicitudo legas. animūqꝫ dele/
ctatōnis ratione ad illum conuertas Et ſiquam ſuſceperis re
fectionem memor eſto pauli quo non eſt tui amantior. Vale
vir humaniſſime.

Dyalogus luciani ꝙ inſcribit Caron de greco in latinum ꝑ raymunciū virū inſignē de nouo tranſlatus ad reuerēdiſſimū patrē dn̄m cardinalē morcn̄ incipit feliciter

Eraphinas vrbinas vir clariſſimus vtriuſqꝫ Juris interpres noſtri tp̄is ꝓmarius Reuerēdiſſime pater gentiliū libros de optimaꝝ artiū ſtudijs (cū dat oci um) frequētius legere ſolet Js nuper cū luciani philoſophi apud grecos ſuo tp̄e clariſſimi quēdā legeret dyalogū. ꝙ inſcribit Caron latino neſcio ꝙ interp̄te tādudū factū me pro ſua inter nos ꝯſuctudine rogauit. vt illū ſui grā emēdarē. corrigeremqꝫ qm̄ extarēt qm̄ multa in eo mēdoſa ꝙ ad ſentētias explicādas vt plurimū eſſet opus Sibilla interprete. Ego vero illi viro in primis doctiſſimo mihiqꝫ amiciſſimo morē gerere cupiēs. dyalogū illū cepi. ꝓus grecū. deinde pariter et latinum quem vt vidi minime ſum miratus. ſi parum aut nihil latine intelligere poterat. quoniam nō conuerſus ſed maiori parte confuſus. ac peruerſus erat: Grece eī̄ cum diſtincte ac dilucide loquatur. apud nos diſtorte. ac conturbate per omnia fere ꝓcedit. Jta his immenſis coloribus denuo e greco in latinum traduxi. verbis latinis ita inſtructꝰ vt cum iocunditate legi. et ſine difficultate poſſit intelligi. Cui vero hunc ipſum ſcriberem non de nihilo mihi tua dominatio occurrit. quem nō me fugit lr̄atorum virorum eſſe amantiſſimū et qui ad bonos mores. ⁊ humane vite inſtituta ſpectant eos ſermones ſumma cum auiditate ⁊ legere ⁊ audire ſolere Hunc igitur dyalogum quem tuo dicaui obſecro vt qua me ſoles ea ſuſcipias cum benignitate rogo Quem ꝙdem cum legeris. nimirum et procul dubio letaberis. Sed opus eſt attentione quoniam mercurius loquitur cū carone

Emon ille noīe Caron ꝙ (vt poete aiūt) mortuorum aīas ꝑ acheronta flumē tranſfert ad inferos. cupiens res hoīm actuſqꝫ cognoſcere exorata a plutone vniꝰ diei venia viuētiū regionē aſcēdit atqꝫ in ꝓmis cū vidiſſꝫ quēdam ab amico vocatū ad cenā. ſeqꝫ iturū illi pollicitū repētino hibricis ictu humi mortuū cecidiſſe. vehemēt arriſit. Et ridēti mer: iouis iuſſu ex negocio miſſꝰ obuiat ſuiqꝫ riſus cāz

rogat. ſic inquiens Quid rides o Caron. ⁊ q̇d ad ſuperos re
licta cimba veniſti. qui nõ es ſolitus intueri lucem Ca. Ego
quidẽ o mercuri cum diu optaui res hominũ. actuſq̃ videre
qui cũ e vita decedũt tanto cordolio meerẽt Nam ſine lachri/
mis ⁊ merore apud nos nauigat nemo Itaq̃ a platone exo/
rata venia vnius dũtaxat dei cũ teſſalus ille adoleſcẽs obmi
ſerit paululũ officiũ remigãdi. Hanc lucẽ aſcendi. Qua in re
hũc tuũ occurſum duco mihi cõmodiſſimũ: Nã cũ res hu/
manas ꝓbe teneas eas mihi oſtendas velim. Mer. Nõ eſt
mihi in pſentia ociũ. Iuſſu etẽim iouis ad obeũda negocia ꝑ
go. q̇ cũ ſit acutus ad iram vereoꝛ ne (ſi tardus fuero) me ad
diciet familie veſtre. a celorum culmine deiciẽs. ⁊ ego inſtar
vulcani pede altero claudicans vobis exhibeam riſum po/
cula inferis ꝓpinando Caron non potes o mercuri hac cau
tela iure tuum mihi negare obſequium. cum hoſpes et con/
nauta ſis mihi apud inferos. atqui meminiſſe debes qui nec
ſentinam exhaurire nec remũ te trahere iubeo q̃uis ſis hu/
meris latus et vales lacertis: ſed tranſtra ſupſedens et quã/
doq̃ recubans diſtentus cum mortuorũ quouis tota naui
gatõne confabularis et ego ſenex ⁊ ſolus vt plurimũ duco bi
remem Itaq̃ amice te rogo vt non deſis huic improbo meo
deſiderio. Q̄ ſi me deſeris a cecis differam nihil. Nam ceu
illi errant ac labuntur in tenebris ſic ego lippis oculis lumẽ
aſpicio. verum ſi mihi moremgeres nec diem nec operam ꝑ
didiſſe cognoſces Mercurius Res iſta ſine plagis ac pug/
nis et ſine meo magno malo ꝙ fieri poſſet. Ego non video.
Tu puncto temporis ea putas videre. poſſeq̃ intueri; longi
ori opus eſt die nec preconis voce mihi facere licet in iuſſu
iouis. Tu preterea ſi hic inter mortales moram trahis non
tranſuectabis in tempore mortuos plutonis. regno dede/
ris pauperiem. egreq̃ feret ſi intelliget ſibi fraudari portori/
um. In his tamen difficultatibus maiori meo cum periculo
morem tibi gererẽ Verum quid ſit opus facto iam aduerta/
mus Ca. hoc tuo proſpice ingenio o mercuri Nam q̃ ſunt ſu
pra terrã cum ſim pegrinus eorum nihil noui Mer. excelſio
ri quidem loco nobis eſt op⁹ o caron vñ oĩa pſpici poſſint ꝙ

ſi q̄ris aſcēdere nullꝰ eſt labor Nā ex eo loco q̄ſi ſpelūca cūcta
intueri liceret Verū tibi q̇ inter naues ꝑpetuo ꝟſaris cū io/
uis fortunā ingredi phas nō ſit res ipa admonet vt aliquem
eminētiorē locū ꝯſcēdemus. Ca. q̄ ſolitus ſuꝫ dicere o mer/
curi ea te meminiſſe decet Nā qn̄ vis vētorū vela vehemēter
impetit intumeſcitq; fluctibꝰ vnda voſq; nauigatōis ipiti iu
betis nūc vela laxari nūc ꝯtrahi aut ea ꝑmittere vētis Ego ī
puppi ſedēs ac clauū tenēs Nō inſcius eorū q̄ opus ſcō ſunt
vobis ſilētiū indico. Eodē mō tu o mercuri ceu gubernator
in hmōi re ea facias q̄ potiora putas Ego vero (vt lex extat
apud laphitas) tacitꝰ ſedēs q̄ iuſſeris parebo Mer. Dices
q̄ꝫ belle Iaꝫ tibi indico ſilētiū. Inueniā certe ſpelūcā huic rei
ydoneā Nā caucaſus mōs vł ille celſior parnaſus aut vtroq;
eminētior olimpꝰ erit ꝯmodior Nō de nihilo cū aſpicio me/
mini olimpū. Sꝫ opa tua mihi ꝯ opꝰ ē Ca. iube nā q̄ aduale/
bo tibi operā p̄ſtabo Mer. exſtat apud homerū poetā aput
grecos clariſſimū Q duo coli filij cū adhuc eēnt pueri oſſaꝫ
a radicibꝰ euellētes olympo ſuꝑ impoſuerūt deinde peliō ſuꝑ
oſſam rati ꝑ hūc modū poſſe aſcēdere celū Sꝫ qꝛ vt iouis ho
ſtes dederūt merito penas. nos vero cū nihil aduerſus deos
agamus q̇d obſtat ne mōtes mōtibꝰ ſuꝑimponamus. vt de
ſublimiori q̇dā loco cūcta intueri poſſimus. Ca. poterimus
nec nos duo pelion leuare et oſſaꝫ Mer. q̇d ne. an cēſes nos
(q̇ inter deos numeramur illis adoleſcentibꝰ eē inbecilliores
Ca. minime at nō videt̄ credibile ꝙ res tāta ꝑ nos fieri poſ/
ſit Mer. tardus es ingenio. ⁊ poetarū minime peritꝰ Nā ho
merus vt ſupra dixi poeta in ꝓmis clarū duobꝰ ꝟſibus no/
bis aſcenſum fecit in celū. adeo facile mōtem mōtibꝰ ſuꝑ im/
poni Q ſi hoc miraris q̇d diceres ſi atlāta cognoſceres queꝫ
homerus celuꝫ ſuſtinuiſſe. cūctiq; fere decātāt poete. Is vt
aliqn̄ ab eo q̇eſceret labore Aſſerūt herculē iouis et algmene
filiū. illi tāte moli ſuppoſuiſſe caput Ca. iſta etiam audiui. ſꝫ
ne vera ſint tu mercuri ac poete norūt Nos noſtrū negocium
ꝓſequamur Mer. veriſſima ſunt o caron nec ſapiētiſſimos
hoīes iſta finxiſſe putas verū (vt aſſeris) oſſam ꝓus ſubmo
ueamus. velud homerus iſte architectꝰ optimus nos docet

Age ſurſum iam lacertis robuſtioribꝫ. O cernis ꝙꝫ facile feci
mus fabricaꝫ Aſcendã igiť vt videã an hoc ſit ſatis . vel aliũ
oporteat montẽ ſupimponi humilis nimiũ rei noſtre eminẽ/
tia eſt Nã ab aſcẽſu ſolis vixionia. lidiaqꝫ videnť: ab occaſu
italia ſolũ ⁊ Silicia. ab aqlone hiſter Ab auſtro Creta. Nũc
iſta liquide apparẽt Quare octa ẽ etiã nobis mouẽdus. ⁊ ſu/
ꝑ oẽs parnaſũ ipm imponi oporteat Ca. ita faciam (Sꝫ vi
de ne ſupra modũ opꝰ extollẽtes ſimul cũ illo humi ruamꝰ et
acerbum homeri fabrica ꝑfra ctis ceruicibꝫ periculum facia
mus Mer. bono ſis animo. in tuto cũcta conſiſtent . tranſ/
feramus octam Nunc ſupimponamus olympũ En rurſum
aſcendo et qualiter res ſe habeat videbo. Cũcta etiam vndi
qꝫ apparent Aſcende iam carou Caron, da dexteram ob tan
tam molem me iubes aſcẽdere Mer. an ignoras ꝙ nihil ma
gni ſine periculo quis ꝯſequi poteſt Tene dexterã Caue po
nes in lubrico pedem. o factuꝫ bene Jam aſcendiſti. aduerte
hic parnaſus biceps eſt. cõ ꝓhendamus vtrũqꝫ verticẽ cꝰ
vt queamus cũcta ꝑſpicere Jam proſpice orbem terre vides
Ca video terram ſatis latam quam ingens circũlabitur ſtan
gnum cerno montes et flumina Cocito et flegetonte maiora
homines puſillos. ⁊ eorũ quaſi quoſdã nidulos Mer. vrbes
quidem ille ſunt quas tu nidulas appellas Ca. video o mer/
curi fruſtra nos fuiſſe conatos. octam cũ pernaſo parum pro
deſſe Nõ veni vt montes et flumina proſpicerem. ſed intueri
cupio hominũ actus. et quibus rebus immutãtur qͦ ſcire ti
bi libuit. cum mihi ridenti obuiaſti. et mei riſus interrogaſti
cauſam quã ex nimio riſu tibi aperire nequiui Mer. que nam
fuit illa cedo. Ca. ego dico tibi Cum quidã ab amico voca/
retur ad cenam. ſeqꝫ iturum illi ꝓmiſiſſet: et repente hymbri/
cis ictũ qui (neſcio ex quo mouẽre tecto) decidit exanimis hu
mum capite pulſauit Cum hoc aſpexi. riſi vehemẽter. qꝛ qͦ
promiſerat non preſtitit Mer: maneſis Nãte ab huiuſmo/
di cura leuabo. et q̃ cupis ea vt luce clarius intuearis. vi car
minum efficiã. quibꝫ iteꝝ et ſepius ꝑ̃fatam eripiã nubẽ. q̃ tibi
oculos caligat. Ca. effare carmen Mer. Jam deterſi caligi
neꝫ ab oculis (vt ait poeta) Qui cũ cecꝰ eſſet. ꝓbꝫ nouit de/

os ⁊ hoies Ca. homerū dicis Js nimirū cec⁹ fuit. Quid cō
traxiſti frontē. Noui equidem illū ipſū quē dicis homerum
Mer. tu remo ⁊ naui ſp incūbēs noſti homeꝝ Ca. noli mihi
artē nauigādi exꝓbrare qđ te haud queq̄ꝫ decet. Sꝫ qꝛ illū ꝓ
be noui hinc ſcire vl' maxie potes. Nā ꝑ achironta cū illum
naui trāſueherē orta tēpeſtate illos ꝟſus canere cepit. q̇bꝫ na
uigātibꝫ infauſtū iter deſcribit. Neptunus nubes collegerat
atq̄ꝫ tridentē. imiſſū vaſto cū murmure pontū ⁊ pelag⁹ totuꝫ
cōmouit ſedibꝫ imis. Et quom vnda vehementiori concita
puppin repente rueret illāq̄ꝫ euertiſſet hec ⁊ alia modulatus
eſt carmia. Sꝫ dicas mihi velim q̇s ille ē q̇ tanta carne ſuf/
fultus. forma ⁊ corpis magnitudie decoris vertice ſupemi/
net ceteros mortales Mer. ille ē milo croconias cui⁹ de lau
dibꝫ vniuerſa rebur grecia. qꝛ olimpo ꝑ ſtadiū humeris vnū
ſuſtinuit bouē Ca. quāto maiori ꝑconio dign⁹ ē Caron q̄ꝫ
milo paulopoſt Caronis cimba impoſit⁹ cum ſe ꝓſtratum
abiectūq̄ꝫ videbit plorabit memor pſalmoꝝ ac laudū ſuaruꝫ
nūc qꝛ taurū in humeris ſuſtinet nō ad deos. ſꝫ ad nos ſe ali
qn̄ eē venturū Mer. in tāto corpis robore nō cadit cogitatio
mortis Ca. obmitte ad pn̄s riſum. quē dū nauigabimus.
Milo nob habūde pſtabit. cū nedū thauꝝ. ſꝫ culicē ſuſtinere
neq̇bit At q̇s ille alter forma ⁊ ſpecie decor⁹ nō q̇dē grec⁹ ſic
ex habitu apparet Mer. Cir⁹o caron campaſiſ fili⁹ q̇ a me
dis in perſas trāſtulit imperiū. ⁊ q̇ de victis ſirys babilonē
redegit in deditionē ſuā. ⁊ nūc lidiā tendit. crebro bellū illa/
turus. vt ei⁹ regno pociat̄ Ca. vbi nā creſus ille Mer. illic
fige intuitū vides ne arcē triplici muro cinctam Ca. video
Mer. ſardis illa ē regni caput. Jtē ille ē Creſus q̇ auro recu
bans ſtrato. ꝟba facit cū ſolone atthenienſi pho Ca. q̇d nā
inter ſe ꝯfabulant̄ Mer. audire ne cupis Ca. q̇d ni. Mer.
audiam⁹ collocutores duo ſūt Creſus rex lidie ⁊ ſolon phs
Creſus attice hoſpes diuitias vidiſti ac theſauros meos. ⁊
quantū argenti auri q̄ꝫ defero. ⁊ quāplures me ſequāt̄ opes
Cedo ex cunctis mortalibꝫ noſti quēpiā quē in felicitate pre
me hr̄i exiſties. ca. q̇d rn̄dit ſolō Mer. nihil humile. nihilq̄ꝫ
abiectū qđ ipſe audiendo ꝑcipies Solon q̇s in vita noui

eoꝝ duco feliciſſimos Clebin ꝛ bitheon ſacerdotis agricole
filios q̄ mr̄em curru impoſitã cũ iumẽta tardarẽt iugo collo
ſubeũdo iunonis fauũ vſq̄ꝫ ꝑduxerũt. creſus hoc ſibi habe/
ant pacto priores iſtas felicitatis partes. at cui atribuis ſe/
cũdas Solon Thelo atteniẽſi q̄ q̄ad vixit ꝓbe ꝛ recte ꝛ ad
poſtremũ mortẽ ꝓ patria ſubire nõ formidabat. creſus igit̃
nõ video quoq̄ pacto q̄s dici btũs poſſit Solon. haud q̄dẽ
nã niſi q̄s ad finẽ veniat non p̄t recte dici btũs meo iudicio.
Quippe ĩ morte recte beatitatis exiſtit argumẽtũ ʒ. Ca. per
pulchre ſolon ac nr̄i memor. q̄ añ ipam nauigatõem nõ cen
ſet rectũ de hoĩs felicitate poſſe dari iudiciũ. Uerꝝ q̄s creſꝰ
delegat q̄ ſũt. q̄d ve ĩſuꝑ ſecũ ferũt mer. aureos lateres appol
lini pitheo. creſꝰ oblatũ mittit oraculi gr̄a q̄ nimirũ peribit.
Nã ſupra modũ aruſpices ſeq̄t̃ ꝛ ariolos. ca. ẽ ne illud auꝝ
q̄d ſuo ſplendore mortales vt audio faciũt tanti id nũc vidi.
Mer. illd ẽ ꝓ q̄ indeſinẽter pugnat̃ inter hoĩes. ca. eq̄dẽ non
video q̄d ĩ ſe cõtineat boni. niſi hoc ſolũ ꝙ ferẽtibꝫ graue ſit
onus Mer. bella niſi dic. furta. cedes. ꝑiuria. peculatꝰ. ſacri
legia nauigatões ſeuicia ꝓ illo enixe fiũt. ca. illd hr̄i vel non
paꝝ ꝓfecto refert. Nã cũ ad nos deſcẽdũt p̄ter q̄ꝫ ꝑ portorio
a ſingulis colligo priuſq̄ꝫ nauigiũ ingrediant̃ afferunt nihil
Mer ꝓ illo ſane eo inſaniũt ꝙ e terre viſceribꝫ ceu plũbũ ef/
fodiũt. ca. extremã quãdã de mortalibꝫ mihi narras inſaniã
q̄ ꝓ re tã graui ꝛ pallida tot labores ꝛ pericula ſubeũt Mer.
at ſolon ille nec aurũ querit. ꝛ q̄ q̄rũt eos aſpernat̃. ca. ꝛ ille ſo
lus certe ꝙ paulopoſt ex ipo creſo patebit qui auro fidens
auri gr̄a peribit. Nã ſil' cũ regno ĩ manꝰ Ciri ꝑueniet q̄ vic/
toria cirus elaꝰ q̄ꝫ primũ ꝛ ipe hũane fragilitatis dabit exẽ
plũ. qꝛ ꝑ inſidias ab hoſtibꝫ capiet̃ eiuſq̄ꝫ caput vitro hũano
ſanguine pleno ꝑ obprobriũ includet̃. Sꝫ q̄s nã ille ẽ clami
de purpuratꝰ ꝛ cinctus dyademate caput. cui cocus euiſce/
rato piſce annulũ redit Mer. policrates Sannoꝝ tyrãnus
qui ſupra cũctos mortales ſe putat eẽ felicẽ. a qua deceptus
opinione mox ꝛ q̄ꝫ primũ ſe cognoſcet. Nã ꝑ menandrũ ſer
uũ hoſti tradet̃ cruciq̄ꝫ affiget̃. ꝛ hmõi ſanc ludos ab interpe
dune dat cloto mortalibꝫ. ca. o gñaroſa cloto vt trũcas boꝝ

ceruices et crucifigis. vt diſcāt mortales q̄ magis extollunt
eo maiori ſe caſu ruituros. O capita ridicula et tū vl' maxie
cū eos niſi nudos cimbā ingredi nō ꝑmiſero. ſꝫ veſtē chiarā
ſtratū aureū humi dimittere iuſſero Mer. qui mari nauigāt
qui bella gerūt q̄ iura dicūt q̄ agros colūt q̄ cū venere mu/
tuant. quicūqꝫ medicos eos niſi nudos nō admittas Ca. nu
dos. imo rex oīm nudiſſimos. Nūc ſane video vitā morta/
liū turbinibꝰ varijs varijſqꝫ erroribꝰ plenā eē ac refertā. eoꝝ
qꝫ vrbes apiū alphearibꝰ ſil'es i q̄bꝰ ſinguli ſuū hn̄t aculeū. q̄
ſe veſpe ꝓximū queqꝫ ſtimulāt. ⁊ queuis faciūt. hmilior ē tur
ba vero q̄ circa illos volitat qui ſūt Mer. Spes. metꝰ. egri
tudo. leticia. odiū. auaricia. inuidia. ac reliqui aīoꝝ affectus
quibꝰ nō ē ignorātia. ꝑiter ⁊ deſidia. Spes tn̄ ⁊ metꝰ ṗores
ſibi vendicāt ptes. Nam aī affectꝰ nūc eleuādo. nūc depmē
do nūc cecū illudūt hoim genꝰ ac apd̄ inferos cernunt abū/
de illudi. qꝛ ſi intuitū acrius figes videbis parcas ſua cuiqꝫ
ſtamīa trahere. ac tenuiſſima ceu aranee fila ſupra ſingulos
de celo deſcendere Ca. video probe cōplurima tenua fila lō
geqꝫ ꝓplexa. tum vni tū alij deſcendere ſup̄ caput Mer. ho
merū lege inuenies filoꝝ implicitatē ⁊ vniꝰ actꝰ ſit alteriꝰ in
teritus et hic illius ille huiꝰ fiant heredes. et cui anguſta exi
ſtit ſeges is locupletis ꝯſequat bonū. et alius iterū alius ve
lut folia q̄ ventis mouent. nam alia humi ſtatim decidunt
Sed q̄ ab humo parū erigūt cū cadūt ſine ſtrepitu cadūt eo
rūqꝫ caſus vix ab ipis audit vicinis. quippe oēs pendēt te/
nuiſſimo filo Ca. Ridicula prorſus hec ſūt ⁊ infamie plena
Mar. quāuis ſint merito ridicula iureqꝫ ſpnenda. verūtn̄
exprimi nō poſſꝫ quāto ſtudio iſta exquirūt q̄ dū ſequuntur
mors vt vides eos intercipit. Cuiꝰ miſtri Febris tuſſis la
terū dolor gladij agonia iudices tyrāni ac alij longe plures
morbi. ac cedes ꝯtinue circūueniūt. Uerū cū in his incidūt
caſus tūc frequētes emittūt heu heu qꝛ ſi ab initio cōſidera/
rēt quā breui ſpacio e vita decedūt hmōi rebꝰ humi relictis
viuerēt prudētius. ac minori cū dolore mortem obirēt. Sꝫ
qꝛ putāt ab his rebꝰ nunqꝫ poſſe auelli cū mortis miſtri eos
vocāt egerrime ferūt non ſecꝰ atqꝫ is q̄ domū edificare feſti/

nat deinde ꝑuēt9 morte. illā nō bñ ſtructā reliq̄t heredi pecu
niā ali9 iterū geſtiēs q̄ ſibi nat9 ē fili9. amicos ad ꝯuiuiū vo
cat. Jlli patris nomē imponit q̄ ſi ſciret eūdē i extrema mi
ſeria moriturū nunq̄ ſano iudicio de tali nato letaret. at ſpe
ducit q̄ in virū euadet. et victor ex olimpo paternā domum
in p̄miū reportabit. et cū vicinū fun9 nati videbit efferre non
cōſiderat q̄ eodē et ip̄e pendet filo. Alij de agroꝝ finib9 liti/
gant. Alij peculio vigilant. Alij iterū alijs inſeruiūt nego/
cijs. q̄ꝝ vt fides ꝑus pleroſq̄ intercipit mors q̄ ſuoꝝ cōpo/
tes fiāt votoꝝ. Ca. hec oīa cerno. ⁊ ſil' animo verto q̄d dulce
ſit illis in vita e qua cū decedūt caten9 indignant q̄ ſi quis
eos q̄ beati eſſe apparēt acriter inſpexerit. reperiet amaritudi
nis plenos dulcedinis ꝓo aut nihil aut parū illis ineē. Naȝ
metus. odia. ire. adulatōes. inſidie. ac reliq̄ aioꝝ ꝑturbatio
nes in illis hñt impiū. preterea luct9 morbi dolores habūde
dñant ſi ſūmatim dicā cui rei mortaliū vitā aſſimilē. vidiſti i
aquis ampullas ex repētinis ymbrib9 generari inflatōes di
co ex q̄b9 ſpuma q̄dā generat haꝝ igit nōnulli i ip̄o ortu de/
ſtruunt alie paulo durāt diutius alie cū maiorē immodū ex/
excreuerint ad poſtremū et dirūpūtur vt etiam nec apparēt.
Talis ē mortaliū vita. oēs eni mortali ſpū inſpirati alij ci/
tius. alij tardius e vita decedūt. Nōnulli ſimul vt eē ceperūt
eſſe q̄ȝ deſinūt. Jtaq̄ȝ nature ꝯſtitutū ēlegi. vt vn9 oēs q̄cun
q̄ȝ ille ſit exit9 habeat. Mer. Nō min9 appoſita o caron ad
hoīm vitā vſus ē ſilitudie q̄ȝ homer9 q̄ arboꝝ folijs mortale
ꝯparat gen9. Ca. coꝝ vita cū tā breuis infirma ac fragilis ſit
Cur tam ampulloſi de ꝑncipatu glia honore diuitijs ſe inui
cem iactāt. ꝓ his q̄ litigāt ꝯtendūt ac acriter decertāt. q̄ oīa i
morte deſerūt humi. ⁊ vnū dūtaxat aſſem ꝓ portorio ferētes
ad me veniūt. verūtn̄ in excelſo ſum9 nos loco vnde audiri
poſſum9. cur nō maiori quodā clamore illos admoneamus
vt ſe ab inſanis abſtineāt laborib9 ac modeſte ac quieto vi/
uant aīo mortē poculis ſemper habentes. Si tibi videtur
ego ip̄e clamabo alta voce eiſq̄ȝ dicā heu ſtulti heu mēcipites
q̄d circa inania tāta cū inquietudine delirare et floccifacien/
dis tā eſtis ſolliciti quieſcite iam nec velitis inſanire vlteri9

Nam vita hoīs breuis eſt et ceu vmbra celeriter tranſit.et q̄
in vita ſunt eorum permanet nihil. Atqui nemo moriens re
rum humanarum ſecum quippiam defert ſed humi dimit/
tit domos. agrum. aurum et cetera fortune bona .que de
euo in euum vno tp̄is puncto dn̄os mutant et poſſeſſores
et quiſq; nudus ad nos ꝓficiſcit᷑. Sed cum tuas audiant ad
monitiones nonne putas illis vtile eſſe.ꝛ ad reliquum vite
tempus eos fore prudentiores Mer.o fortunate caron ad
hanc acuto opus eſſet cerebro. Nam erroribus et ignoran/
tia acrius habent aures occluſas q̄z vlixes pice ſuis obdu/
rauit comitibus.ne audirent ſirenum cantiones. quippe qđ
apud inferos poteſt litheus id apud hos ignorantia facit.
Sint vero pleriq; ſed hij quidem perpauci qui picem au/
ribus non recipiunt ſed veritati acquieſcunt.hij acutis ocu
lis hec caduca intuentes ea vt ratio dictat flaccifaciunt.
Caron nos igitur admoneamus Mer.ſu peruacuum eſſet
que quis tenet ea ipſum admonere. Nam vides iſti hec ca/
duca derident ab illis q; ſe abdicant.de vite curriculo ſoluꝫ
conſulentes hanc ob rem vulgo inſani reputantur Caron
egregius ſane eſt quiſq; ille. Tandē ſit vir Mer.ymmo egre
giſſimus ſed preter ſolonem his temporibus nemo vel pau
ci.verum iam abeamus Caron vnum abſ te etiam ſcire ve/
lim quod cū oſtenderis ſatiſfactū mihi eſſe cumulate dicam
Mer. q̇d illud Ca.quidnā id ē qđ appellant cadauerū apo/
thecas Mer.apothecas appellāt monumenta.tumbas pa
riter ꝛ ſepulchra .quippe aggeres illi vbi carnis ſtatuas ac
piramidem in ſuburbijs ſtructas ſunt mortuoruꝫ hoſpicia.
horrea.ac philacia Ca.at q̇d illi coronāt ſaxa atq; vngento
liniunt et an̄ tumulū piras ſtatuentes cenas adolēt ſumptuo
ſas vinum effundendo ac mellicratū Mer.mortuoꝝ gratia
his rebus inſeruiunt ſed quid illis proſunt non video niſi for
taſſe putant mortuorum vmbras nitorem victime ac fumū
libare et de fouea bibere mellicratum Carō hos bibere aut
manducare aut viuentium officia agere quorum capita ſūt
ſicca aut putrida eſſet extrema dementia putare cum ſe/
pultus a ſepulchro differat nihil et omnes parigradu

habeant᷑. Sane et vlixes agamenon ⁊ terſites ayax p̃terea ⁊ achilles teſte cadauere magis ſunt aridi q̃ȝ in pratis fenum eſtatis tp̃e medio Mer. homerus ꝓfecto magis notus tibi eſt q̃ȝ putarē at ꝓſpicis qđ apud Sichoim aparet illđ ē achilis ſepulchrū. E cōſpectu ꝓo alterū ē ayacis apud ihetrum. Caron parua quidē illa ſunt ceterū ex q̊ cepiſti oñdere mihi vrbes eas quas audio longe inſignes niniuē ſordona phalin vrbē babiloniam micenas cleonas et ip̃m ylion poemate homeri cōmendatū equidē memini toto illius belli decennio aīas heroū trāſuexiſſe eo frequētius q̄ ſentinā ſiccare nōdū quieſcere fuit ociū Mer. Niniue oīno periȷ̇t nec vlla eiꝰ exiſtant veſtigia babilonia extat q̃ȝ cernis turribꝫ ornatā ac ingenti muroꝝ habitu munitā eo q̊ iā extiterit loco paulopoſt etiā ambiget᷑ ylion iacet igne crematū de quo ꝓbe dici poteſt ille quondā fuere felices nūc penitꝰ ſolo equate. quippe o caron vrbes ſeu hoīes vnꝰ et idē exitus habet Caron o laudes ac voce homeri ſanctū ylion o bene ſtructe fabreq̃ȝ facte cleone. Ceterū q̊s cerno bellantes qui nā ſunt aut q̊d mutuis vulneribꝫ ſe interimunt Mer. Achini quidē ⁊ lacedemonij q̊ de agroꝝ terminis nūc viribꝫ decertant. ⁊ quē cernis exanimatū dux eſt exercitꝰ occiades cuiꝰ nomini aſcribi tropheū Ca. ſtulti vltro ſūt citroq̃ȝ ꝑiter ſtulti Nā ſtulti ignorant q̄ ſi vniuerſo pociant᷑ pelo pulneſo vix vniꝰ pedis locū cū ad nos venient accipient ab eaco et alij aliqñ aderūt cultores qui illud tropheū aratro funditus euertēt Mer. Iſta ſic futura ſūt. ſed deſcendamꝰ iam ac montibꝫ loco ſuo repoſitis. tu quidē ad nauiculā. ego vero ad Iuſſa Iouis exeq̄nda abeamus. quibꝫ exactis quā primuȝ ad te veniā functos efferā Ca. feciſti ꝓbe o mercuri Sano ꝓ hoc tuo in me obſequio tibi ſum ꝑpetuo obnoxius nā digito (vt aiūt) oſtendiſti Reges lateres aureos pugnas. tumbas pariter ac reliquos mortaliū actus qui poſtremo cū ad me deueniēt oīes ante obitū tamen verbum de carone faciunt nullum. Et tm̄ de illo pulchro.

H* 10270